

מסמך 77

מסמך 77

הבריות האמצעיוניות

במרבית העולמות המיושבים של נבאדון שוכנת קבוצה אחת, או יותר, של הוויות ייחודיות, אשר מתקיימות ברמת תפקוד-חיים המצויה בסביבות אמצע הדרך שבין בני התמותה של העולמות לבין סדרי המלאכיות; לפיכך הן נקראות הבריות האמצעיוניות. דומה כי הן מהוות תאונה של הזמן, אך הן מתרחשות באופן כה נפוץ והן בעלות-ערך כה רב כמסייעות, עד כי כולנו קיבלנו אותן זה מכבר כחלק מן הסדרים החיוניים בסעד הפלנטארי המשולב שלנו.

באורנטיה פועלים שני סדרים נבדלים של אמצעיונים: הסגל הראשי, או הוותיק יותר, אשר התהווה בימי העבר של דאלאמטיה, והסדר המשני, או הצעיר יותר, אשר מקורו בימי אדם.

1. האמצעיונים הראשיים

מקורם של האמצעיונים הראשיים נעוץ בהתאגדות ייחודית שבין החומרי לרוחני באורנטיה. ידוע לנו על קיומם של יצורים דומים בעולמות ובמערכות אחרות, אך מקורם של אלו הינו בטכניקות שונות.

ראוי לזכור כי המתת העוקבות של בני האל בפלנטה מתפתחת גורמות לשינויים מובחנים בכלכלה הרוחנית של העולם, ולעיתים משנות את אופן פעולת ההתאגדויות בין הסוכנויות החומריות והסוכנויות הרוחניות בפלנטה, כך שנוצרים מצבים שאכן הינם קשים להבנה. מעמדם של מאה החברים הגשמיים בסגל הנסיך קאליגאסטיה מדגים בדיוק התאגדות ייחודית מעין זו: כאזרחים מורונטיים מרקיעים של ירושם הם היו יצורים על-חומריים חסרי יכולות רבייה. כסועדים פלנטאריים יורדים באורנטיה הם היו יצורים מיניים חומריים בעלי יכולת הולדת צאצאים חומריים (כפי שכמה מהם אכן עשו לאחר מכן). מה שאיננו יודעים להסביר באופן משביע רצון זה כיצד יכלו המאה הללו לשמש בתפקידים ההוריים ברמה העל-חומרית, אך זהו בדיוק הדבר אשר אירע. התוצאה של זיווג על-חומרי (בלתי-מיני) בין חבר זכר וחברה נקבה מקרב הסגל הגשמי של הנסיך הייתה הופעתו של האמצעיון הראשי הבכור.

מייד התגלה כי ייצור מסדר זה – קרי ייצור המצוי באמצע הדרך שבין הרמה של בני התמותה לרמה של המלאכיות – יועיל ביותר לטיפול בענייניו של מטה הנסיך, ובהתאם לכך, ניתנה לכל זוג בסגל הגשמי הרשות לייצר הוויה דומה. מאמץ זה הניב את קבוצת האמצעיונים הראשונה בת חמישים החברים.

לאחר שנה שבה נצפתה עבודתה של קבוצה ייחודית זו, הרשה הנסיך הפלנטארי את התרבות האמצעיונים ללא כל הגבלה. תכנית זו הוצאה אל הפועל כל עוד נמשכה היכולת לברוא, וכך הגיע לעולם הסגל המקורי המונה 50,000 חברים.

תקופה בת חצי שנה הפרידה בין ייצורו של אמצעיון למשנהו, וכאשר נולדו לכל זוג אלף הוויות מעין אלה, לעולם לא נולדו עוד יותר מהם. ואין בנמצא כל הסבר לכך שיכולת זו מוצתה עם הופעת הצאצא האלף. כל הניסיונות אשר נעשו לאחר מכן הניבו אך ורק כישלון.

היצורים הללו הרכיבו את סגל המודיעין של ממשל הנסיך. הם שוטטו מקצה העולם ועד קצהו, בעודם משקיפים על גזעי העולם ולומדים אותם, וכן בעודם מעניקים שירותים רבי-ערך אחרים לנסיך ולסגלו בעבודת ההשפעה מרחוק על החברה האנושית מן המטה הפלנטארי.

תכנית זו נמשכה עד לימיה הטראגיים של המרידה הפלנטארית, אשר הפילה בפח מעט יותר מארבע חמישיות מקרב האמצעיונים הראשיים. הסגל הנאמן התקבל לשירותם של המלכי-צדקים הנאמנים, ופעל תחת הנהגת ואן אשר נשא את תפקידו עד לימיו של אדם.

מסמך 77

2. הגזע הנודי

אף כי זהו הינו הסיפור על אודות המקור, הטבע והפעולה של היצורים האמצעיונים באורנטיה, בשל הקרבה המשפחתית שבין שני הסדרים – הראשי והמשני – נחוץ להפסיק בנקודה זו את הסיפור על אודות האמצעיונים הראשיים על-מנת לעקוב אחר קו הירידה המתחיל בחבריו המורדים של הסגל הגשמי של הנסיך קאליגאסטיה אשר החל בימי המרידה הפלנטארית ונמשך עד לזמנים של אדם. היה זה קו הירושה הזה אשר סיפק, בימים המוקדמים של הגן השני, מחצית מן המורשת לסדר המשני של היצורים האמצעיונים.

החברים הפיזיים בסגל הנסיך הורכבו כיצורים מיניים במטרה להשתתף בתכנית של הפקת צאצאים המשלבים את התכונות של הסדר המיוחד שלהם עצמם עם אלה של הזנים הנבחרים של השבטים האנדוניים, וכל זאת אירע תוך ציפייה להופעתו המאוחרת יותר של אדם. נשאי החיים תכננו טיפוס חדש של בני-תמותה, הכולל את האיחוד שבין צאצאיהם האחודים של סגל הנסיך לבין בני הדור הראשון של צאצאי אדם וחווה. וכך, בעיני רוחם הם תכננו סדר חדש של יצורים פלנטאריים, ואלו – כך הם קיוו – יהפכו להיות מוריה-שליטיה של החברה האנושית. הוויות מעין אלה תוכננו לשם עליונות חברתית, ולא לשם עליונות אזרחית. ואולם, הואיל והפרויקט הזה כשל כמעט לחלוטין, לעולם לא נדע איזו אריסטוקרטיה של מנהיגות נעימה ושל תרבות אשר אין-דומה-לה איבדה אורנטיה. וזאת משום שכאשר הסגל הגשמי התרבה לאחר מכן, היה זה בעקבות המרידה ולאחר שנמנע מהם החיבור שלהם לזרמי החיים של המערכת.

בעידן בתר-המרד באורנטיה נחזו מאורעות בלתי-שגורתיים רבים. ציוויליזציה כבירה – התרבות של דאלאמטיה – התפרקה לחתיכות. "הנפילים" (הנודים) היו בארץ באותם ימים, וכאשר באו בני האלוהים אל בנות האדם אשר ילדו להם, היו ילדיהם 'הגיבורים אשר מעולם, אנשי השם'. אף כי הם היו אך בקושי "בני האלוהים", כך החשיבו בני התמותה האבולוציוניים של אותם ימים רחוקים את בני הסגל ואת צאצאיהם המוקדמים; המסורת הגדילה אפילו את שיעור קומתם. זהו, אם כן, המקור לסיפור העם הכמעט אוניברסאלי על אודות האלים אשר ירדו אל הארץ ועל בנות האדם אשר ילדו להם גזע עתיק של גיבורים. וכל האגדה הזו התבלבלה עוד יותר עם ההתמזגויות הגזעיות של האדמים אשר הופיעו לאחר מכן בגן השני.

הואיל ומאה החברים הגשמיים בסגל הנסיך נשאו בקרבם מטען פלזמה של הזנים האנושיים האנדוניים, מטבע הדברים הציפייה הייתה שאם וכאשר הם יחלו בהתרבות מינית, צאצאיהם יהיו דומים לחלוטין לאלו של הורים אנדוניים אחרים. ואולם, כאשר החלו שישים החברים המורדים של הסגל – חסידיו של נוד – לעסוק ברבייה מינית הלכה למעשה, נמצא כי צאצאיהם עלו בהרבה על העמים האנדוניים ועל עמי הסאנגיק כמעט בכל מובן. מצוינות בלתי-צפויה זו אפיינה לא רק את האיכויות הפיזיות והאינטלקטואליות, אלא גם את היכולות הרוחניות.

התכונות המוטאנטיות אשר הופיעו בדור הנודי הראשון נבעו כתוצאה משינויים מסוימים אשר נערכו בתצורה ובהרכב הכימי של גורמי התורשה של מטען הפלזמה האנדוני. שינויים אלו נגרמו בשל הנוכחות, בגופם של חברי הסגל, של מעגלי קיום החיים רבי-עוצמה של מערכת שטניה. מעגלי החיים הללו גרמו לכרומוזומים של התבנית הייחודית של אורנטיה להתארגן-מחדש באופן הדומה יותר לתבניות הסטנדרטיות של התמחות שטניה של מופע החיים המצווה של נבאדון. הטכניקה לגרימת מטמורפוזת פלזמה זו באמצעות פעולת זרמי החיים של המערכת אינה שונה בהרבה מהשיטות שבהן משתמשים מדעניה של אורנטיה על-מנת להתאים את מטען הפלזמה של צמחים ושל בעלי-חיים באמצעות שימוש בקרני X.

וכך קמו ועלו העמים הנודיים כתוצאה משינויים משונים ובלתי-צפויים מסוימים, אשר התרחשו בפלזמת החיים אשר הועתקה – על-ידי המנתחים מאוואלון – מגוף התורמים האנדוניים אל אותם חברי סגל גשמיים.

ראוי להזכיר כי מאה התורמים של מטען הפלזמה האנדונית קיבלו בתורם את המשלימה האורגנית של עץ החיים, כך ששכנו בגופם מעגלי החיים של שטניה. גם ארבעים-וארבעה האנדונים המותאמים, אשר מרדו בעקבות הסגל, הזדווגו בינם לבין עצמם ובכך תרמו תרומה כבירה לזנים הטובים יותר מקרב העמים האנדוניים.

מסמך 77

ושתי הקבוצות האלה – הכוללות 104 יחידים אשר נשאו את מטען הפלימה האנדונית המותאם – מהוות את אבותיהם הקדמונים של הנודים, הגזע השמיני אשר הופיע באורנטיה. ומאפיין חדש זה של חיים אנושיים באורנטיה מייצג שלב נוסף בהתגוללות התכנית המקורית של השימוש בפלנטה זו כעולם התאמת-חיים, למעט העובדה שזו הייתה אחת מן ההתפתחויות אשר לא נצפו מראש.

הנודים של קו התורשה הטהור היוו גזע נהדר, ואולם, בהדרגה הם התערבבו עם העמים האבולוציוניים של הארץ, ובטרם חלף זמן רב חלה הדרדרות גדולה. עשרת-אלפים שנים לאחר המרידה הם נפלו עד לנקודה שבה תוחלת חייהם הממוצעת עלתה אך במעט על זו של הגזעים האבולוציוניים.

כאשר ארכיאולוגים חופרים ומגלים את רישומי לוחות החמר של צאצאיהם המאוחרים יותר של הנודים, השומרים, הם מגלים רשימות של מלכים שומרים אשר חוזרות כמה אלפי שנים לאחר; וככל שהרישומים הללו הינם קדומים יותר, כך הולכת ומתארכת תקופת שלטונם של המלכים היחידים הללו, מעשרים-וחמש או שלושים שנה ועד למאה-וחמישים שנה ויותר. התארכות זו של שלטון המלכים הקדומים-יותר מציינת כי כמה מן השליטים הנודים המוקדמים (צאצאים מידיים של סגל הנסיך) אכן חיו חיים ארוכים מאוד של יורשיהם המאוחרים יותר, ואף מרמזת על מאמץ למתוח את השושלות חזרה עד לדאלאמטיה.

הרישומים על אודות יחידים מאריכי-חיים נובעים גם כתוצאה מבלבול בין חודשים לשנים כפרקי זמן. ניתן להיווכח בכך גם באילן היוחסין של אברהם בתורה וברישומים המוקדמים של הסינים. הבלבול בין החודש, או העונה, בת עשרים-ושמונה הימים, לבין השנה בת יותר משלוש-מאות וחמישים הימים – אשר נכנסה לשימוש מאוחר יותר – אחראי למסורות על אודות חיים אנושיים ממושכים מעין אלו. קיימים רישומים על אודות אדם אשר חי מעל לתשע-מאות "שנה". תקופה זו מייצגת מעט פחות משבעים שנה, וחיים שכאלו נחשבו במשך עידנים כממושכים ביותר; ובהמשך כונה משך חיים מעין זה בשם "שלוש פעמים עשרים שנה, ועוד עשר".

מניין הזמן באמצעות החודשים בני עשרים-ושמונה הימים נמשך הרבה לאחר ימיו של אדם. ואולם, כאשר המצרים לקחו על עצמם לערוך רפורמה בלוח השנה, לפני כשבעת-אלפים שנה, הם עשו כן בדיוק נמרץ, והכניסו לשימוש את השנה בת 365 הימים.

3. מגדל בבל

לאחר שקיעתה של דאלאמטיה נעו הנודים צפונה ומזרחה, ואז ייסדו את עירם החדשה, דילמון, כמטה הגזע והתרבות שלהם. וכחמישים-אלף שנה לאחר מותו של נוד, כאשר צאצאי סגל הנסיך התרבו מדי מכדי להתקיים בארצות הסמוכות לעירם החדשה דילמון, ולאחר שיצאו והחלו להינשא בנישואי תערובת עם האנדונים ועם שבטי הסאנגיק הסמוכים לגבולותיהם, סברו מנהיגיהם כי נדרש לעשות דבר-מה על-מנת לשמר את אחדותם הגזעית. בהתאם לכך כונסה מועצה של השבטים, ולאחר דיונים רבים אושרה תכניתו של בָּאבְלוֹט, צאצא של נוד.

באבלוט הציע להקים מקדש יומרני של האדרת הגזע במרכז הטריטוריה אשר אותה אכלסו אז. תוכנן כי המקדש הזה יכלול מגדל אשר טרם נראה כמותו בעולם. ומבנה זה עתיד היה להיות מצבת זיכרון כבירה לגדולתם החולפת. רבים ביקשו להקים את האנדרטה הזו בדילמון, אולם אחרים טענו שמוטב למקם מבנה עצום ממדים שכזה במרחק בטוח מסכנות הים; זאת בזכרם את המסורות על אודות הצפתה של בירתם הראשונה, דאלאמטיה.

בהתאם לתכניתו של באבלוט המבנים החדשים עתידיים היו לשמש כגרעין המרכז העיתי של התרבות והציוויליזציה הנודית. לבסוף התקבלה עצתו והבנייה החלה בהתאם לתכניתו. שמה של העיר החדשה עתיד היה להיות בָּאבְלוֹט, על שם אדריכל ובנאי המגדל. מיקום זה נודע מאוחר יותר בשם בָּאבְלוֹד, ולבסוף בשם בָּבֶל.

ואולם, הנודים היו עדיין חלוקים בדעותיהם באשר לתכניות ולתכליתו של המפעל הזה. ואף בין המנהיגים לא שררה הסכמה מלאה בנוגע לתכניות הבנייה ולשימוש אשר ייעשה במבנים לאחר

מסמך 77

השלמתם. לאחר ארבע שנים וחצי של עבודה, התעוררה מחלוקת גדולה באשר למטרה ולמניע העומדים מאחורי בניית המגדל. הוויכוח הפך כה מר עד שהעבודה נעצרה לחלוטין. נשאי המזון הפיצו את החדשות על אודות המחלוקת, והרבה מחברי השבטים החלו להתכנס באתר הבנייה. הוצגו שלוש נקודות מבט שונות באשר לתכלית בניית המגדל:

1. הקבוצה הגדולה ביותר, כמעט מחצית, ביקשה לראות במגדל אנדרטה להיסטוריה הנודית ולעליונות הגזעית. הם סברו כי הוא חייב להיות מבנה כביר ומרשים אשר יעורר את הערצת כלל דורות העתיד.

2. הקבוצה השנייה בגודלה ביקשה לתכנן מגדל אשר ינציח את תרבותה של דילמון. הם ראו בעיני רוחם את באבלוט הופכת למכרז מסחרי, אמנותי ותעשייתי גדול.

3. הקבוצה הקטנה ביותר, המיעוט, סברה שהקמתו של המגדל מהווה הזדמנות לכפר על טיפשותם של אבותיהם הקדמונים אשר השתתפו במריבה של קאליגאסטיה. הם טענו שיש להקדיש את המגדל לפולחנו של אבי הכול, ושכל תכליתה של העיר החדשה הינה להוות תחליף לדאלאמטיה – קרי לשמש מרכז תרבותי ודתי עבור כל הברברים הסובבים.

הצעת הקבוצה הדתית נדחתה מייד בהצבעה. הרוב דחה את התורה לפיה אבותיהם הקדמונים נאשמו במרידה; הם התרעמו על אות קלון גזעי מעין זה. לאחר שנפטרו מאחת מן הזוויות של המחלוקת, ומשלא הצליחו ליישב בדיון את חילוקי הדעות בין שתי האחרות – הם התדרדרו אל הלחימה. הדתיים – אלו אשר לא נלחמו – נסו אל בתיהם אשר בדרום, בעוד שאחיהם נלחמו עד אשר הושמדו כמעט כליל.

לפני כשתים-עשרה אלף שנה נערך ניסיון שני להקים את מגדל בבל. הגזעים הממוזגים של האנדיטים (נודים ואדמים) קיבלו על עצמם להקים מגדל חדש על חורבותיו של המבנה הראשון, אך המפעל לא זכה לתמיכה מספקת; והוא קרס תחת המשקל היומירני שלו עצמו. אזור זה נודע במשך זמן רב בשם ארץ בבל.

4. מרכזי הציוויליזציה הנודיים

תפוצתם של הנודים הייתה תוצאה מיידית של מלחמת האחים אשר פרצה בשל מגדל בבל. מלחמה פנימית זו הפחיתה במידה משמעותית את מספרם של הנודים הטהורים, ובמובנים רבים הייתה אחראית לכישלונם לכונן ציוויליזציה קדם-אדמית גדולה. למן הזמן הזה ואילך, במשך מעל למאה-ועשרים אלף שנה, הלכה והידרדרה התרבות הנודית, עד אשר היא רוממה באמצעות העירוי האדמי. אך אפילו בימיו של אדם הנודים היוו עדיין עם מוכשר. רבים מצאצאיהם המעורבים נמנו על בנאי הגן, ואחדים ממפקדי הקבוצות של ואן היו נודים. כמה מן המוחות המוכשרים ביותר אשר שירתו בסגלו של אדם נמנו על גזע זה.

שלושה מארבעת המרכזים הנודים הגדולים הוקמו מייד לאחר סכסוך באבלוט:

1. **הנודים המערביים או הסורים.** שאריות הלאומנים – או אלו אשר דגלו בזיכרון הגזע – נעו צפונה, חברו לאנדונים וייסדו, לאחר מכן, את המרכזים הנודים אשר בצפון-מערב מסופוטמיה. הייתה זו הפזורה הנודית הגדולה ביותר, והם תרמו רבות לזן האשורי המאוחר יותר.

2. **הנודים המזרחיים או העילמים.** המצדדים בזכות התרבות והמסחר היגרו במספרים גדולים מזרחה, לעילם, ושם התאחדו עם שבטי הסאנגיק המעורבים. העילמים של התקופה שלפני שלושים-אלף עד ארבעים-אלף שנה הפכו זה מכבר לסאנגיקים בטבעם, אף-על-פי שהם המשיכו לקיים ציוויליזציה נעלה על זו של הברברים אשר סביב.

לאחר כינונו של הגן השני נהוג היה לכנות את התיישבות הנודית הסמוכה הזו בשם "ארץ נוד"; ובמהלך התקופה הממושכת של שלום יחסי בין הקבוצה הנודית הזו לבין האדמים, שני הגזעים

מסמך 77

התערבבו במידה רבה, זאת מכיוון שהיה זה נהוג יותר ויותר כי בני האל (האדמים) יינשאו בנשואי תערובת עם בנות האדם (הנודים).

3. הנודים המרכזיים או הקדם-שומריים. קבוצה קטנה במוצא נהרות החידקל והפרת שימרה יותר ממורשתה הגזעית. בני קבוצה זו התקיימו במשך אלפי שנים ולבסוף סיפקו את המורשת הנודית אשר התמזגה עם האדמים על-מנת לכונן את העמים השומריים של ימי קדם.

וכל זה מסביר כיצד הופיעו השומרים לפתע ובאופן כה מסתורי בזירת הפעולה של מסופוטמיה. החוקרים לעולם לא יוכלו להתחקות אחר עקבותיהם של השבטים הללו חזרה עד לראשיתם של השומרים, אשר מקורם היה לפני מאתיים-אלף שנה, לאחר שקיעתה של דאלאמטיה. השבטים הקדומים הללו הופיעו לפתע באופק הציוויליזציה, ללא כל עקבות ממקור כלשהו בעולם, וברשותם תרבות נעלה ומפותחת לחלוטין הכוללת מקדשים, עבודת מתכת, חקלאות, בעלי-חיים, קדרות, אריגה, חוקי מסחר, חוקים אזרחיים, טקסים דתיים ושיטת כתב עתיקה. בתחילת התקופה ההיסטורית אבד להם מזה זמן רב האלף-בית של דאלאמטיה, והם אימצו את שיטת הכתב המשונה אשר מקורה בדילמון. השפה השומרית, אשר למעשה אבדה מן העולם, לא הייתה שמית; היה לה הרבה מן המשותף לשפות המכונות אריות.

הרישומים המפורטים אשר הותירו מאחוריהם השומרים מתארים את האתר של היישוב הבלתי-רגיל אשר מוקם במפרץ הפרסי, בסמוך לעיר דילמון המוקדמת יותר. המצרים כינו עיר זו של תהילת עבר בשם דילמאט, בעוד שהשומרים המאוחרים יותר – אלו אשר הפכו לאדמים – בלבלו הן בין העיר הנודית הראשונה והן בין העיר הנודית השנייה לבין דאלאמטיה, וכינו את שלושתן בשם דילמון. והארכיאולוגים מצאו זה מכבר את לוחות החמר השומריים אשר מגוללים את סיפורו של גן עדן ארצי זה אשר "בו ברכו האלים לראשונה את האנושות בדוגמא לחיים מתורבתים ותרבותיים". והלוחות הללו, אשר מתארים את דילמון, גן העדן של האדם ושל האל, מונחים כעת חרש על מדפיהם המאובקים של מוזיאונים רבים.

השומרים ידעו היטב על עדן הראשונה ועדן השנייה, ואולם, על-אף נישואי התערובת הנרחבים עם האדמים, הם המשיכו להתייחס אל שוכני הגן בצפון כאל בני גזע זר. הגאווה השומרית בתרבות הנודית הקדומה יותר הובילה אותם להתעלם מנופי התהילה המאוחרים יותר הללו לטובת ההדר והמסורות הפרדיסיות של העיר דילמון.

4. הנודים והאדמונים הצפוניים – הוואנים. קבוצה זו קמה לפני סכסוך באבלוט. הנודים הללו, הצפוניים מכולם, היו צאצאיהם של אלו אשר וויתרו על מנהיגותו של נוד ושל יורשיו לטובת זו של ואן ואמאדון.

כמה מעמיתיו המוקדמים של ואן התיישבו לאחר מכן סביב חופי האגם אשר עדיין נושא את שמו, ומסורותיהם צמחו מסביב למיקום זה. אררט הפך להר המקודש להם, ובעבור הוואנים של הימים המאוחרים יותר נודעה לו משמעות דומה לזו אשר נודעה להר סיני בעבור העברים. לפני עשרת-אלפים שנה לימדו אבותיהם הקדמונים הוואנים של האשורים כי חוק המוסר שלהם, בן שבע הדיברות, ניתן לוואן מידי האלים על הר אררט. הם האמינו באמונה שלמה כי ואן, ועמיתו אמאדון, נלקחו מן הפלנטה בעודם בחיים בעת שעסקו בסגידה על ההר.

הר אררט היה ההר הקדוש של צפון מסופוטמיה, ומכיוון שהרבה מן המסורות שלכם על אודות ימי קדם אלו נרכשו בהקשר של הסיפור הבבלי על אודות המבול, אין זה מפתיע כי הר אררט והאזור אשר סביבו נשזרו אל תוך הסיפור היהודי המאוחר יותר על אודות נוח והמבול הכלל-עולמי.

בערך בשנת 35,000 לפני הספירה ביקר אדמסון באחד מן היישובים המזרחיים ביותר של הוואנים הקדומים על-מנת לייסד שם את מרכז הציוויליזציה שלו.

5. אדמסון וראטה

מסמך 77

ולאחר ששרטטנו את מפת האבות הקדמונים הנודים אשר מהם ירשו האמצעיונים המשניים, שומה על סיפור זה לסקור כעת את המחצית האדמית של מורשתם; זאת הואיל והאמצעיונים המשניים הינם גם נכדיו של אדמסון, בנו הבכור של הגזע הסגול באורנטיה.

אדמסון נמנה עם אותה קבוצה מקרב ילדי אדם וחווה, אשר בחרה להישאר על-פני כדור הארץ יחד עם אביהם ואמם. כעת שמע בנו הבכור של אדם לעיתים תכופות מוואן ומאמאדון את הסיפור על אודות ביתם שבהרי הצפון, וזמן מה לאחר כינון הגן השני החליט לצאת ולחפש את ארץ חלומות הנעורים שלו.

בעת הזו, היה אדמסון היה בן 120 שנה והיה אביהם של שלוש-ושניים ילדים מזן טהור של הגן הראשון. הוא רצה להישאר עם הוריו ולסייע בעדם בבנייתו של הגן השני, אך הוטרד מאוד בשל אובדן בת-זוגו וילדיהם, אשר בחרו כולם ללכת לעדנטיה יחד עם אותם ילדים אדמים אחרים אשר בחרו להפוך למשרתיהם של הגבוהים ביותר.

אדמסון לא התכוון לנטוש את הוריו באורנטיה, והוא לא נטה לברוח מקושי או מסכנה, אך הוא מצא כי קשרי החברה בגן השני היו רחוקים מלהשביע רצון. הוא עשה רבות על-מנת לקדם את פעילויות הבנייה והביטחון המוקדמות, אך החליט לעזוב צפונה בהזדמנות הראשונה. ואף כי עזיבתו הייתה נעימה לחלוטין, אדם וחווה התעצבו על אובדן בנם בכורם, ועל כך שהוא עוזב לעבר עולם מוזר ועוין, וכפי שחששו – שלא על-מנת לחזור.

חבורה בת עשרים-ושבעה חברים נלוותה לאדמסון במסע צפונה, בחיפוש אחר האנשים הללו של פנטזיות ילדותו. תוך מעט יותר משלוש שנים מצאה המשלחת של אדמסון את מושא ההרפתקה שלה; ובקרב האנשים הללו הוא מצא אישה נפלאה ויפהפייה, בת עשרים, אשר טענה כי הינה הצאצאית האחרונה מן הזן הטהור של סגל הנסיך. אישה זו, ראטה, אמרה שאבות אבותיה היו כולם צאצאים של שניים מחברי סגל הנסיך אשר נפלו. היא הייתה השריד האחרון לגזעה, ולא היו לה אחים או אחיות אשר נותרו בחיים. היא כבר החליטה שלא להזדווג ולמות ללא צאצאים, אך ליבה הלך אחר שבי אדמסון המלכותי. וכאשר שמעה את הסיפור על אודות עדן, ועל האופן שבו תחזיותיהם של ואן ושל אמאדון אכן התגשמו, ובשעה שהקשיבה לסיפור על אודות כישלון הגן, אך ורק מחשבה אחת העסיקה את ראטה – להינשא לבן ולירש הזה של אדם. ואדמסון אימץ חיש מהר את הרעיון, ותוך פחות משלושה חודשים הם נישאו.

אדמסון וראטה הקימו משפחה בת שישים-ושבעה ילדים. הם ייסדו קו כביר של הנהגת העולם, אך הם עשו דבר-מה נוסף. ראוי לזכור כי שתי ההוויות האלה אכן היו על-אנושיות. כל ילד רביעי אשר נולד להם היה מסדר ייחודי. לעיתים קרובות, הוא היה בלתי-נראה. מעולם לא אירע כדבר הזה בהיסטוריה של העולם. ראטה נבהלה מאוד – אפילו האמינה באמונות טפלות – אך אדמסון ידע היטב על אודות קיומם של האמצעיונים הראשיים, והסיק שדבר-מה דומה לכך מתרחש לנגד עיניו. כאשר הגיע הצאצא השני בעל ההתנהגות המוזרה, הוא החליט לזווג ביניהם, מכיון שהאחד היה זכר והשנייה הייתה נקבה, וזהו הינו המקור לסדר המשני של האמצעיונים. בחלוף מאה שנה, לפני שהתופעה הזו נפסקה, הובאו לעולם כמעט אלפיים מהם.

אדמסון חי 396 שנה. והוא חזר פעמים רבות על-מנת לבקר את אביו ואת אמו. מדי שבע שנים נסעו הוא וראטה דרומה אל הגן השני, ובינתיים המשיכו האמצעיונים ליידע אותו על אודות הקורות את אנשיו. במהלך חייו של אדמסון, הם שירתו שירות גדול בבנייתו של מרכז עולמי חדש ועצמאי של אמת ושל ישרה.

וכך עמד לפקודתם של אדמסון וראטה סגל נפלא זה של עוזרים, אשר עמלו יחד עמם במהלך חייהם הארוכים על-מנת לסייע בהפצתם של אמת מתקדמת ושל סטנדרטים גבוהים יותר של חיים רוחניים, אינטלקטואליים ופיזיים. והנסיגות אשר חלו מאוחר יותר מעולם לא האפילו עד תום על התוצאות של מאמץ זה לשיפור העולם.

האדמסונים קיימו תרבות גבוהה במשך כמעט שבעת-אלפים שנה לאחר זמנם של אדמסון ושל ראטה. מאוחר יותר הם התמזגו עם הנודים והאנדונים השכנים, ונכללו אף הם בין "הגיבורים אשר

מסמך 77

מעולם". וכמה מן ההתקדמויות של אותו עידן נשמרו והפכו לחלק רדום בפוטנציאל התרבותי אשר פרח לאחר מכן בציוויליזציה האירופאית.

מרכז ציוויליזציה זה מוקם באזור המזרחי של קצהו הדרומי של הים הכספי, ליד קופט דאג. במרחק קצר במעלה הגבעות של טורקיסטאן נמצאים שרידיו של מה שהיה פעם המטה האדמסוני של הגזע הסגול. באתרים אלו של שטחי הרמה, הממוקמים ברצועה קדומה, צרה ופורייה השוכנת בגבעות הנמוכות של רכס קופט, קמו בזו אחר זו, בתקופות שונות, ארבע תרבויות נבדלות אשר טופחו בידי ארבע קבוצות שונות של צאצאי אדמסון. הייתה זו השנייה מקרב הקבוצות האלה אשר היגרה מערבה ליוון ואל איי הים התיכון. שארית צאצאיו של אדמסון היגרו צפונה ומערבה, ונכנסו לאירופה יחד עם הזן הממוזג של הגל האנדיטי האחרון אשר יצא ממסופוטמיה, והם אף נמנו עם הפולשים האנדיטים-ארים להודו.

6. האמצעיונים המשניים

בעוד שמקורם של האמצעיונים הראשיים היה על-אנושי כמעט לחלוטין, הסדר המשני מהווה נצח לזן האדמי אשר התאחד עם צאצאים אשר הפכו אנושיים של אבות קדמונים משותפים לאלו של הסגל הבכיר.

בקרב ילדיו של אדמסון היו אך ורק שישה-עשר מן האבות הקדמוניים הייחודיים של האמצעיונים המשניים. ילדים ייחודיים אלו נחלקו שווה בשווה באשר למינם, וביכולתו של כל זוג היה להפיק אמצעיון משני אחד מדי שבעים יום, זאת באמצעות טכניקה משולבת אשר כללה קשר מיני וקשר בלתי-מיני. ותופעה שכזו מעולם לא התאפשרה קודם לכן על-פני כדור הארץ, ואף לא חזרה להתרחש מאז.

שישה-עשר הילדים הללו חיו ומתו כבני-תמותה של העולם (זאת למעט המזוריות שלהם), ואולם צאצאיהם הטעונים חשמלית ממשיכים לחיות עוד ועוד, מכיוון שהם אינם כפופים למגבלות הגוף בן התמותה.

בסופו של דבר הפיק כל אחד משמונת הזוגות 248 אמצעיונים, וכך הגיעו לעולם בני הסגל המשני המקורי, אשר בו 1,984 חברים. קיימות שמונה תת-קבוצות של אמצעיונים משניים. הם מכונות א-ב-ג הראשונה, השנייה, השלישית וכן הלאה. וכן, קיימות ד-ה-ו הראשונה, השנייה, השלישית וכן הלאה.

לאחר כישלונם של אדם חזרו האמצעיונים הראשיים לשרת את המלכי-צדקים הנאמנים, זאת בעוד שהקבוצה המשנית סופחה למרכז של אדמסון עד יום מותו. שלושים-ושלושה מן האמצעיונים המשניים – מנהיגי הארגון שלהם בעת מות אדמסון – עמלו על-מנת לגייס את כלל המסדר לשירות המלכי-צדקים, וכן כדי לכונן קשר עם הסגל הראשי. אולם, משהם נכשלו בכך, הם נטשו את חבריהם ועברו כגוף אחד לשרת את הנאמנים הפלנטאריים.

לאחר מותו של אדמסון, הפכו שאר האמצעיונים המשניים לגורם השפעה מזור, בלתי-מאורגן, ובלתי-משוין באורנטיה. מאז אותם ימים ועד לימיו של מאקיווטה מלכי-צדק, הם התנהלו באופן בלתי-סדיר ובלתי-מאורגן. המלכי-צדק הזה השתלט עליהם באופן חלקי, ואולם, הם המשיכו לגרום צרות רבות באורנטיה עד לימיו של מיכאל המשיח. ובעת שהותו על-פני כדור הארץ, הם כולם קיבלו החלטות סופיות באשר לגורלם העתידי, והרוב הנאמן התגייס לשרת תחת הנהגתם של האמצעיונים הראשיים.

7. האמצעיונים המורדים

מרבית האמצעיונים הראשיים נפלו לחטא בעת המרידה של לוציפר. כאשר נבדקה מנת ההרס של המרידה הפלנטארית, נתגלה, בין יתר האבדות, כי מתוך ה-50,000 המקוריים, 40,119 הצטרפו להסתלקותו של קאליגאסטיה.

מסמך 77

המספר המקורי של אמצעיונים משניים היה 1984, ומתוך אלו 873 כשלו בהתיישרות עם שלטון של מיכאל והושמו כנדרש במעצר כחלק מהליך השיפוט הפלנטארי באורנטיה ביום של פֶּנְטִקוּסְט. אף-אחד לא יוכל לחזות את גורלם של היצורים הכושלים הללו.

שתי קבוצות האמצעיונים המורדים מוחזקות כעת במעצר בהמתנה לגזר הדין הסופי בנוגע לענייני המרידה במערכת. ואולם, בטרם החל העידן הפלנטארי הנוכחי, הם עשו דברים מוזרים רבים בכדור הארץ.

האמצעיונים הבלתי-נאמנים הללו היו מסוגלים לחשוף את עצמם לעיני בני-תמותה בתנאים מסוימים, ובמיוחד היה הדבר נכון באשר לעמיתיו של בֶּעַל-זָבוב, מנהיג האמצעיונים המשניים הבוגדים. ואולם, אין לבלבל בין היצורים הייחודיים הללו לבין כרובים ושרפים מורדות, אשר אף הן היו בכדור הארץ עד לזמן מות ישוע המשיח וקימתו לתחייה לאחר מכן. כמה מן הסופרים הקדומים כינו את היצורים האמצעיונים המורדים בכינוי רוחות ושדים רעים, ואת השרפים הבוגדות בכינוי מלאכיות רעות.

בשום עולם לא יוכלו רוחות רעות להשתלט על דעת בת-תמותה לאחר חייו של בן פרדיס של מתת. ואולם, בטרם ימיו של מיכאל המשיח באורנטיה – בטרם הגיעו באופן אוניברסאלי מכווני המחשבה ובטרם שטפה רוחו של המאסטר כל בשר – האמצעיונים המורדים הללו אכן היו מסוגלים להשפיע על דעתם של בני-תמותה נחותים מסוימים ולשלט במידת מה בפעולותיהם. את זאת הם עשו ממש באותה דרך שבה פועלים היצורים האמצעיונים הנאמנים בשעה שהם משמשים כשומרי קשר יעילים של הדעת האנושית של סגל המילואים של הגורל באורנטיה, באותם זמנים שבהם המכוון למעשה מתנתק מן האישיות למשך התקופה שבה הוא מצוי בקשר עם אינטליגנציות על-אנושיות.

לא הייתה זו אך צורת התבטאות גרידא כאשר אמר הכתוב: "ויביאו אליו את כל החולים המעונים בכל חולים ומכאובם, את אחוזי השדים ואת מוכי הירח". ישוע ידע והכיר אל-נכון בהבדל שבין אי-שפיות לבין השתלטות שדים, אף כי בדעתם של בני זמנו ודורו חל בלבול רב בין שני המצבים הללו.

ואפילו לפני פנטקוסט, לא יכלה רוח מרדנית לשלוט בדעת אנושית רגילה; ולמן אותו היום אפילו הדעת החלשה של בני-תמותה נחותים משוחררת מן האפשרות הזו. מאז הגיעה רוח האמת, הגירוש-לכאורה של שדים היה בבחינת בלבול בין אמונה בדיבוק של שד לבין היסטריה, אי-שפיות ופיגור. ואולם, אך ורק בשל העובדה שהמתת של מיכאל שחררה לעד את דעתו של כל בן-אנוש מן האפשרות של השתלטות שדים, אל לכם לדמות בעיני רוחכם כי אפשרות זו לא הייתה בבחינת מציאות בעידנים קודמים.

קבוצת האמצעיונים המורדים כולה כלואה לעת הזאת בפקודת הגבוהים ביותר של עדנטיה. הם לא נודדים יותר בעולם הזה מתוך כוונה לגרום צרות. בלא קשר לנוכחותם של מכווני המחשבה, העובדה כי רוח האמת שטפה כל בשר, הפכה לעד את פלישתן של רוחות בלתי-נאמנות מכל סוג או תיאור אפילו לדעת האנושית החלשה ביותר, לבלתי-אפשרית. למן היום של פנטקוסט, לעולם לא תוכל להתרחש שוב השתלטות שדים על הדעת האנושית.

8. האמצעיונים המאוחדים

בהליך השיפוט האחרון של העולם הזה, כאשר העביר מיכאל את שורדי הזמן הנמים, נותרו היצורים האמצעיונים מאחור על-מנת לסייע בעבודה הרוחנית והרוחנית-למחצה בפלנטה. כעת הם פועלים כסגל אחד הכולל את שני הסדרים ומונה 10,992 חברים. *האמצעיונים המאוחדים של אורנטיה* נשלטים כעת לסירוגין בידי החבר הבכיר של כל אחד מן הסדרים הללו. שיטה זו הונהגה למן התמזגותם לכדי קבוצה אחת, זמן קצר לאחר פנטקוסט.

מסמך 77

חברי הסדר הוותיק יותר, או הראשי, נודעים על-פי-רוב באופן מספרי; לעתים קרובות הם מכונים 1-2-3 הראשון, 4-5-6 הראשון וכן הלאה. באורנטיה, האמצעיונים האדמים מכונים באופן אלף-ביתי על-מנת להבחין בינם לבין הציון המספרי אשר ניתן לאמצעיונים הראשיים.

בכל הקשור לתזונה ולקליטת אנרגיה, שני הסדרים מהווים הוויות לא-חומריות; ואולם, הם חולקים רבות מן התכונות האנושיות ויכולים ולהבין את הומור שלכם וליהנות ממנו, כמו גם מן הפולחן. כאשר הם מסופחים לבני-תמותה, הם נכנסים לרוח העבודה, המנוחה והמשחק האנושיים. אך האמצעיונים אינם ישנים, ואף אין להם יכולת להתרבות. במובן מסוים, חברי הקבוצה המשנית מובחנים בקווים שבין זכריות לנקביות, ולעיתים קרובות מדובר עליהם כ"הוא" או כ"היא". לעיתים קרובות הם עובדים יחד בזוגות מעין כאלה.

אמצעיונים אינם בני-אדם ואף לא מלאכיות; ואולם, האמצעיונים המשניים קרובים יותר בטבעם לבני-אדם מאשר למלאכיות; במובן מסוים, הם מגיעים מקרב הגזעים שלכם, ולפיכך הינם מבינים ואוהדים מאוד בעת מגיעהם עם ישויות אנושיות; הם הינם בעלי ערך בל-יתואר עבור השרפים בעת עבודתן למען ועם הגזעים השונים של האנושות; ושני הסדרים הינם חיוניים לשרפים המשמשות כשומרות אישיות של בני-תמותה.

בהתאם למתנות המולדות ולכישורים הנרכשים, האמצעיונים המאוחדים של אורנטיה מאורגנים לשירות עם השרפים הפלנטאריים בקבוצות הבאות:

1. **שליחים אמצעיונים.** חברי הקבוצה הזו נושאים שמות; הם מהווים סגל קטן ומסייעים רבות בעולם אבולוציוני במתן שירות של תקשורת אישית מהירה ואמינה.

2. **זקיפים פלנטאריים.** האמצעיונים הינם השומרים, הזקיפים, של עולמות החלל. הם משמשים בתפקיד החשוב של משקיפים על כלל התופעות הרבות וסוגי התקשורת בעלי החשיבות עבור ההוויות העל-טבעיות של העולם. הם מסיירים בעולם הרוח הבלתי-נראה של הפלנטה.

3. **אישויות קשר.** בקשר הנוצר עם בני התמותה של העולמות החומריים, כמו גם עם היחיד אשר דרכו משודרים מסרים אלו, לעולם מופעלים היצורים האמצעיונים. והם מהווים גורם חיוני במסגרת קשרים מעין אלו של הרמות הרוחניות והחומריות.

4. **סייעי קדמה.** אלו הם הרוחניים יותר מקרב היצורים האמצעיונים, והם פזורים כמסייעים לסדרים השונים של השרפים הפועלות בפלנטה בקבוצות מיוחדות.

קיים שוני ניכר ביכולותיהם של האמצעיונים להתקשר עם השרפים אשר מעל ועם דודניהם האנושיים אשר מתחת. לדוגמא, לאמצעיונים הראשיים קשה עד מאוד להתקשר ישירות עם הסוכנויות החומריות. הם קרובים הרבה יותר לטיפוסי ההוויות המלאכיים, ולפיכך מוצבים על-פי-רוב לעבודה עם הכוחות הרוחניים השוכנים בפלנטה ולסעד שלהם. הם משמשים כבני-לוויה וכמדריכיהם של המבקרים השמימיים ושל התלמידים השוהים; זאת בעוד שהיצורים המשניים מסופחים באופן כמעט-בלעדי לסעד ההוויות החומריות של העולם.

1,111 האמצעיונים המשניים הנאמנים עוסקים במשימות חשובות על-פני כדור הארץ. בהשוואה לעמיתיהם הראשיים, הם בהחלט חומריים. הם מתקיימים ממש מחוץ לטווח הראייה האנושי, ויש להם די יכולת להסתגל – כאשר זה רצונם – על-מנת ליצור קשר פיזי עם מה שבני-אדם מכנים "דברים חומריים". ליצורים ייחודיים אלו יש יכולות מובחנות מסוימות לשלוט בדברים של הזמן והמרחב, ואף בחיות של העולם.

רבות מן התופעות הממשיות יותר המיוחסות למלאכיות בוצעו על-ידי האמצעיונים המשניים. כאשר המורים המוקדמים של בשורת ישוע הושלכו לכלא על-ידי המנהיגים הדתיים הבורים של אותם ימים, הייתה זו "מלאכית אלוהים" של ממש, אשר עליה נאמר "ותפתח בלילה את דלתי בית הכלא ותוציאם". ואולם, במקרה של שחרור שְׁמֵעוֹן כִּיפָא לאחר רצח יעקב במצוות הורדוס, היה זה אמצעיוני משני אשר ביצע את העבודה אשר יוחסה למלאכית.

עבודתם העיקרית כיום הינה של עמיתי קשר אישיים בלתי-נתפשים לאותם גברים ונשים המרכיבים את סגל המילואים הפלנטארי של הגורל. הייתה זו עבודתה של קבוצה משנית זו – בסיוע יעיל של חלק מן הסגל הראשי – אשר הביאה לתיאום האישיות והנסיבות באורנטיה, אשר גרמו בסופו של דבר למפקחים השמימיים של הפלנטה ליזום את הבקשות אשר הובילו לקבלת הצווים המאפשרים את מימושה של סדרת ההתגלויות, אשר מצגת זו מהווה חלק ממנה. ואולם, ראוי להבהיר כי היצורים האמצעיונים אינם מעורבים בהצגות השפלות המתרחשות תחת הכותרת הכללית של "ספיריטואליזם". האמצעיונים אשר נוכחים באורנטיה, ואשר לכולם מעמד נכבד, אינם קשורים לתופעה המכונה "תקשור עם מדיום"; על-פי-רוב הם אינם מתירים לבני-אדם להיות עדים לפעילויות הפיזיות שלהם, או לקשרים אחרים, עם עולם החומר – אשר נדרשים מעת לעת – כפי שאלו נתפשים בחושים האנושיים.

9. אזרחיה הקבועים של אורנטיה

ניתן להחשיב את האמצעיונים כקבוצה הראשונה של תושבי קבע אשר אותם ניתן למצוא בקרב הסדרים השונים של העולמות ברחבי היקומים; זאת בניגוד למרקיעים האבולוציוניים, כדוגמת היצורים בני התמותה וציבור המלאכיות. נוכל למצוא אזרחי קבע מעין אלו בנקודות שונות במהלך ההרקעה לעבר פרדיס.

שלא כסדרים שונים של הוויות שמימיות המוצבות בפלנטה על-מנת לסעד, האמצעיונים חיים בעולם מיושב. השרפים באות והולכות, ואולם היצורים האמצעיונים נשארים וימשיכו להישאר, אף-על-פי שהם משמשים כסועדים עבור ההוויות הילידות של הפלנטה; והם מספקים את המשטר המתמשך היחיד אשר יוצר הרמוניה ומחבר בין כל ממשלותיהן המתחלפות של הצבאות המלאכיים.

כאזרחים בפועל של אורנטיה, לאמצעיונים יש עניין אינטימי בגורלה של הספירה הזו. הם מהווים איגוד נחוש, והם עובדים בהתמדה על-מנת לקדם את הפלנטה אשר בה נולדו. ניתן ללמוד על אודות נחישותם מן הקו המנחה של סדרם: "את אשר האמצעיונים המאוחדים מתכננים, האמצעיונים המאוחדים מבצעים".

אף-על-פי שהיכולת לחצות את מעגלי האנרגיה מאפשרת לכל אמצעיון לעזוב את הפלנטה, כל אחד מהם התחייב באופן אישי שלא לעזוב את פלנטה בטרם ישוחרר על-ידי שלטונות היקום לעשות זאת במועד כזה או אחר. האמצעיונים מעוגנים לפלנטה עד לעידנים המבוססים של אור וחיים. למעט 1-2-3 הראשון, מעולם לא עזב אמצעיון נאמן כלשהו את אורנטיה.

1-2-3 הראשון, הבכור מקרב הסדר הראשי, שוחרר מחובותיו הפלנטאריות המיידיות זמן קצר לאחר פנטקוסט. אמצעיון נאצל זה עמד איתן לצד ואן ואמאדון במהלך הימים הטרגיים של המרידה הפלנטארית, ומנהיגותו העשויה ללא-חת היוותה גורם משמעותי בהפחתת מספר החללים אשר נפלו מסדרו. כעת הוא משרת בירושם כחבר בקבוצת ארבעה-ועשרים היועצים, זאת לאחר ששימש כמושל הכללי של אורנטיה פעם אחת מאז פנטקוסט.

האמצעיונים נותרים בפלנטה, ואולם ממש כשם שבני-תמותה משוחחים עם נוסעים אשר מרחוק הגיעו וכך לומדים על אודות מקומות מרוחקים על-פני הפלנטה, כך משוחחים האמצעיונים עם נוסעים שמימיים ולומדים על המקומות המרוחקים של היקום. וכך הם לומדים על אודות המערכת והיקום הללו, ואפילו על אודות אורוונטון והבריאות האחיות שלו; וכך הם מכינים את עצמם לאזרחות ברמות הגבוהות של הקיום כיצורים.

בעוד שהאמצעיונים הגיעו לידי קיום כשהם מפותחים לגמרי – קרי, הם לא חוו תקופת צמיחה או התפתחות בשל חוסר-בשלות – הם לעולם אינם מפסיקים להחכים ולצבור ניסיון. בדומה לבני-תמותה, הם יצורים אבולוציוניים, ויש להם תרבות אשר הינה הישג אבולוציוני אמיתי. בסגל האמצעיונים של אורנטיה נוכל למצוא מוחות גדולים רבים ורוחות עתירות-עוצמה רבות.

מסמך 77

במובן הרחב, הציוויליזציה של אורנטיה מהווה יציר משותף של בני התמותה ושל האמצעיונים של אורנטיה; ודבר זה נכון למרות ההבדל הנוכחי בין שתי רמות התרבות, הבדל אשר לא יקבל פיצוי עד לעידני האור והחיים.

התרבות האמצעיונית, בהיותה יציר האזרחים האלמותיים של הפלנטה, הינה חסינה למדי בפני תהפוכות הזמן המכבידות על הציוויליזציה האנושית. בני האדם לדורותיהם שוכחים, ואילו סגל האמצעיונים זוכר; וזיכרון זה משמש כבית האוצר של המסורות של עולמכם המיושב. וכך נותרת תרבות של פלנטה נוכחת לנצח באותה פלנטה, ובנסיבות ההולמות יכולים להיות זיכרונות אצורים מעין אלו של מאורעות העבר, לחזור ולהיות זמינים, ממש כפי שהסיפור על אודות חייו ותורתו של ישוע ניתן על-ידי האמצעיונים של אורנטיה לדודניהם יצירי הבשר והדם.

האמצעיונים הינם הסועדים המוכשרים אשר מפצים על הפער אשר נוצר עם מותם של אדם וחווה בין ענייניה הרוחניים של אורנטיה לבין ענייניה החומריים. כמו כן, הם הינם גם אחיכם הבכורים, חברים לדרך הארוכה במאבק להשיג מעמד מבוסס של אור ושל חיים באורנטיה. האמצעיונים המאוחדים הינם סגל אשר עמד במרידה, והם יתרמו נאמנה את חלקם לאבולוציה הפלנטארית עד אשר ישיג עולם זה את תכלית הימים, עד לאותו יום רחוק שבו אכן ישרור שלום על-פני האדמה ואכן ישכון רצון טוב בלבבות כל האנשים.

בשל העבודה רבת הערך אשר מבצעים האמצעיונים הללו, מסקנתנו הינה שהם אכן חלק חיוני של הכלכלה הרוחנית של העולמות. ובמקומות שבהם לא הכתימה מרידה את ענייני הפלנטה, הם מסייעים לשרפים אפילו יותר.

כלל הארגון של הרוחות הגבוהות, קהילות המלאכיות והחברים האמצעיונים מוקדש בהתלהבות לקידומה של תכנית פרדיס להישג של הרקעה ומושלמות מדורגים של בני התמותה האבולוציוניים; זהו אחד מן העיסוקים הנשגבים של היקום – תכנית ההישרדות הנעלה המביאה את האל מטה אל האדם, ואז, במעין שותפות נשגבת, נושאת את האדם מעלה אל עבר האל, והלאה אל נצח השירות והישג האלוהיות – בעבור בן התמותה כמו גם בעבור האמצעיון.

[הוצג על-ידי רב-מלאכית מנבאדון.]